

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Полтавський державний аграрний університет

ФАКУЛЬТЕТ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

ДО ВИКОНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

освітньо-професійна програма Ветеринарна медицина
спеціальність 211 Ветеринарна медицина
галузь знань 21 Ветеринарна медицина
ступінь вищої освіти магістр 2020 року набору

Полтава – 2021

УДК 371.214.114:619

Методичні рекомендації до виконання кваліфікаційної роботи здобувачами ступеня вищої освіти магістр освітньо-професійної програми Ветеринарна медицина спеціальності 211 Ветеринарна медицина галузі знань 21 Ветеринарна медицина. – Полтава.: ПДАА, 2021.

Викладено рекомендації із структурного оформлення, порядку підготовки та захисту кваліфікаційних дипломних робіт. Наведені вказівки та вимоги до проведення експериментальних, аналітичних та статистичних досліджень, а також рекомендації з виконання окремих розділів кваліфікаційної роботи.

УКЛАДАЧІ:

Кулинич Сергій, доктор ветеринарних наук, професор
Бердник Василь, доктор ветеринарних наук, професор
Киричко Борис, доктор ветеринарних наук, професор
Євстаф'єва Валентина, доктор ветеринарних наук, професор
Замазій Андрій, доктор ветеринарних наук, професор
Кручиненко Олег, доктор ветеринарних наук, доцент
Самойлік Марина, доктор економічних наук, професор
кандидати ветеринарних наук, доценти: Локес-Крупка Терезія, Передера Сергій, Панасова Тетяна, Передера Жанна, Лавріненко Інна, Тітаренко Олена, Передера Роман, Конє Мохамед Сумана, Передера Олена, Супруненко Костянтин, Дмитренко Надія, Омельченко Ганна, Кравченко Сергій, Щербакова Наталія; кандидат технічних наук, доцент Шпилька Микола.

Рецензент: Малюк Микола, доктор ветеринарних наук, професор, завідувач кафедри хірургії і патологіології імені академіка І. О. Поваженка Національного університету біоресурсів і природокористування України.

Методичні рекомендації до виконання кваліфікаційної роботи здобувачами ступеня вищої освіти магістр освітньо-професійної програми Ветеринарна медицина спеціальності 211 Ветеринарна медицина галузі знань 21 Ветеринарна медицина розглянуто та схвалено на засіданні випускової кафедри (кафедри хірургії та акушерства) від 27 серпня 2020 року, протокол № 1, затверджено науково-методичною радою спеціальності «Ветеринарна медицина» 28 серпня 2020 року, протокол № 1.

Відповідальний за випуск: Сергій Кравченко

ЗМІСТ

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	3
2. КЕРІВНИЦТВО І ОРГАНІЗАЦІЯ ВИКОНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ	4
3. ПРОВЕДЕННЯ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ	5
4. ОФОРМЛЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ	5
5. ПОРЯДОК ВИКЛАДАННЯ МАТЕРІАЛІВ РОБОТИ	8
5.1. Завдання на виконання кваліфікаційної роботи	9
5.2. Реферат	9
5.3. Вступ	9
5.4. Огляд літератури	10
5.5. Власні дослідження	11
5.5.1. Матеріал і методи	11
5.5.2. Характеристика господарства	11
5.5.3. Результати власних досліджень	11
5.5.4. Розрахунок економічної ефективності ветеринарних заходів	11
5.5.5. Обговорення результатів власних досліджень	22
5.6. Охорона праці та безпека в надзвичайних ситуаціях	23
5.7. Екологічна експертиза	24
5.8. Висновки	25
5.9. Список використаних джерел	25
5.10. Додатки	26
6. ПІДГОТОВКА ДО ЗАХИСТУ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ	26
7. ОРГАНІЗАЦІЯ ЗАХИСТУ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ	27
8. ДОДАТКИ	
Додаток А	29
Додаток Б	30
Додаток В	31
Додаток Г	33
Додаток Д	34
Додаток Е	35
Додаток Ж	36
Додаток К	37
Додаток Л	40
Додаток М	44

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА це вид атестації здобувачів вищої освіти, що може передбачатись на завершальному етапі здобуття певного рівня вищої освіти для встановлення відповідності набутих здобувачами результатів навчання (компетентностей) вимогам стандартів вищої освіти. Виконуючи кваліфікаційну роботу, здобувач вищої освіти поглиблює знання з фундаментальних та клінічних дисциплін, засвоює методики експериментальних досліджень, оволодіває навичками співставлення результатів своїх досліджень з літературними даними, аналізу, узагальнення і літературного оформлення одержаних результатів з теми дослідження, набуває вміння вести науковий пошук, який розвиває у майбутнього фахівця ветеринарної медицини творчий підхід до роботи.

Теми кваліфікаційних робіт визначаються кафедрою за особистими письмовими заявами здобувачів вищої освіти з врахуванням їх бажання, нахилу і практичного досвіду, умов на місці виконання роботи. Тема кваліфікаційної роботи повинна бути актуальною, базуватися на матеріалах експериментальних та виробничих дослідів.

Тематика кваліфікаційних робіт розглядається на засіданні відповідної кафедри, а потім подається на розгляд вченої ради факультету та затверджується наказом ректора академії.

Базою виконання кваліфікаційних робіт можуть бути сільськогосподарські підприємства різних видів власності, навчальні господарства, державні чи приватні заклади ветеринарної медицини (клініки, лабораторії та ін.), а також лабораторії кафедр і клініки факультетів ветеринарної медицини, де проводяться основні клініко-експериментальні дослідження.

Виконуючи кваліфікаційну роботу, необхідно скласти план роботи, визначити місце, обсяг досліджень і спостережень та розробити схему дослідження, написати і оволодіти методикою проведення досліджень, передбачити очікувані результати і календарні терміни виконання розділів теми.

Важливе місце у кваліфікаційній роботі посідає проведення необхідних лабораторних досліджень (гематологічних, біохімічних, бактеріологічних, вірусологічних, патологоанатомічних, копрологічних та ін.). Кваліфікаційну роботу бажано забезпечити якісними і змістовними ілюстраціями (оригінальними фотографіями, схемами, діаграмами тощо).

Про результати виконання кваліфікаційної роботи здобувач вищої освіти періодично звітує перед науковим керівником, виступає з повідомленнями на засіданнях гуртків кафедри та доповідями на наукових конференціях, за наслідками досліджень друкує статті.

До захисту допускаються кваліфікаційні роботи, що оформлені згідно вимог, мають висновок керівника, рецензію, відповідну супровідну документацію а також забезпечені звітом на наявність запозичень з інших документів.

2. КЕРІВНИЦТВО І ОРГАНІЗАЦІЯ ВИКОНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Керівник кваліфікаційної роботи закріплюється наказом ректора з числа науково-педагогічних працівників факультету ветеринарної медицини, що мають відповідний науковий ступінь та/або вчені звання.

Керівник кваліфікаційної роботи:

- надає здобувачу вищої освіти допомогу у розробці календарного плану роботи на весь період із зазначенням черговості виконання окремих етапів;
- рекомендує необхідну наукову літературу, довідникові і архівні матеріали й інші джерела відповідно до теми роботи;
- надає систематичні консультації;
- перевіряє якість виконання роботи (за етапами і загалом);
- визначає ступінь готовності роботи та інформує про це деканат факультету.

За пропозицією керівника кваліфікаційної роботи в разі необхідності кафедри надається право запрошувати консультантів з окремих розділів кваліфікаційної роботи за рахунок ліміту часу, відведеного на керівництво кваліфікаційної роботи.

Консультанти надають допомогу здобувачу вищої освіти в роботі над відповідним розділом, перевіряють якість його виконання і ставлять у завданні на кваліфікаційну роботу свій підпис.

Керівник забезпечує здобувача вищої освіти до початку виконання кваліфікаційної роботи методичними рекомендаціями до виконання кваліфікаційної роботи.

На завершальному етапі виконання кваліфікаційної роботи матеріали передаються для перевірки на нормоконтроль науково-педагогічним працівникам, що мають відповідне навчальне навантаження. Після цього матеріали кваліфікаційної роботи передаються для перевірки на наявність запозичень з інших джерел, що регламентується відповідним положенням.

Завершену кваліфікаційну роботу, підписану здобувачем вищої освіти і консультантами, подають керівнику. Після перегляду і схвалення кваліфікаційної роботи керівник підписує її і разом зі своїм письмовим висновком у поданні передає її завідувачу кафедри.

У висновку керівника повинна бути характеристика виконаної роботи з усіх розділів, а також відзначені особисті якості здобувача вищої освіти, ступінь його підготовки до самостійної діяльності відповідно до набутої кваліфікації, зроблено висновок про можливість допуску роботи до захисту в ЕК.

Завідувач кафедри на підставі рішення, прийнятого на засіданні кафедри, вирішує питання про допуск роботи до захисту, робить відповідний запис на титульному аркуші.

У випадку, коли здобувач вищої освіти не виконав плану і завдань кваліфікаційної роботи, постійно порушував графік звітування про хід її виконання, за поданням керівника роботи на засіданні кафедри розглядається питання про неможливість допуску такої кваліфікаційної роботи до захисту в ЕК. Протокол засідання кафедри подається в деканат, який виносить прийняте рішення на затвердження у вчену раду факультету.

Кваліфікаційну роботу, допущену кафедрою до захисту, направляють на рецензію до початку роботи ЕК. Склад рецензентів затверджується ректором академії за поданням декана факультету з числа науково-педагогічних працівників, які не працюють на цій кафедрі, або спеціалістів виробництва і наукових установ, що мають відповідну кваліфікацію і стаж роботи за фахом не менше 10 років.

3. ПРОВЕДЕННЯ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Проведення клініко-експериментальних досліджень за темою кваліфікаційної роботи є її обов'язковим елементом, передбачає дотримання правил формування дослідних (однієї чи двох) та контрольної груп тварин (в кожній групі не менше 3). Відмінності за тим чи іншим показником у тварин-аналогів не повинні перевищувати 5 %.

Під час проведення дослідів тварини всіх груп повинні знаходитися в однакових умовах годівлі і утримання. Для тварин дослідних груп створюють додаткові фактори (призначають різні лікувальні чи профілактичні засоби тощо), що можуть вплинути на стан тварин чи перебіг їх захворювання. До того ж враховують всі зміни у тварин експериментальної групи порівняно з контрольною.

Важливим моментом контролю за станом тварин дослідної та контрольної груп є реєстрація даних клінічного дослідження (температури тіла, частоти дихання, пульсу, стану слизових оболонок, лімфовузлів та ін.), яке проводять в одні і ті ж години доби. Зважування тварин рекомендується здійснювати у ранкові години, до годівлі.

Статистичну обробку цифрових даних досліджень проводять обов'язково з визначенням таких показників: M (середньої), m (помилки середньої), p (вірогідність результатів).

4. ОФОРМЛЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Кваліфікаційну роботу оформляють згідно з вимогами ДСТУ 3008-95 – «Документація. Звіти у сфері науки і техніки. Структура і правила оформлення».

Мова кваліфікаційної роботи – державна, стиль – науковий, чіткий, без орфографічних і синтаксичних помилок, послідовність – логічна.

Пряме переписування у роботі матеріалів із літературних джерел є неприпустимим без посилання на них.

Обсяг кваліфікаційної роботи повинен складати 3,0-3,5 авторських аркушів або 54-60 сторінок комп'ютерного тексту. До обсягу кваліфікаційної роботи не включають список використаних джерел та додатки. Допускається відхилення в межах $\pm 10\%$.

Текст кваліфікаційної роботи набирають на комп'ютері через 1,5 міжрядкові інтервали (29-30 рядків на сторінці), друкують за допомогою принтера на одному боці аркуша білого паперу формату А4 (210x297 мм); шрифт текстового редактора – Word Times New Roman, розмір 14 пт. Текст слід друкувати таких розмірів берегів: лівий не менше 25 мм, правий – не менше 10 мм, верхній і нижній не менше 20 мм. Шрифт друку повинен бути чітким, щільність тексту однаковою.

Титульна сторінка кваліфікаційної роботи оформляється за єдиним зразком

(додаток А). За титульною сторінкою розміщують «Пояснювальну записку» (додаток Б) та «Завдання на кваліфікаційну роботу здобувача вищої освіти» (додаток В). Наступна сторінка тексту – «ЗМІСТ», далі йде «РЕФЕРАТ», цією сторінкою відкривається нумерація роботи (сторінка 6).

Якщо у кваліфікаційній роботі наводяться маловідомі скорочення, нові символи, позначення, то їх перелік надається перед вступом і вноситься до змісту як «ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ, СИМВОЛІВ, ОДИНИЦЬ, СКОРОЧЕНЬ І ТЕРМІНІВ». Перелік умовних скорочень надається у вигляді окремого списку, який розміщують перед вступом, після реферату. Перелік слід друкувати у дві колонки, у лівій за абеткою наводять скорочення, у правій – детальне розшифрування.

Текст основної частини кваліфікаційної роботи поділяють на розділи та підрозділи.

Розділи і підрозділи повинні мати заголовки. Заголовки структурних елементів роботи і заголовки розділів слід розташовувати посередині рядка і друкувати великими літерами без крапки в кінці, не підкреслюючи. Заголовки підрозділів слід починати з абзацного відступу і друкувати маленькими літерами, крім першої великої, не підкреслюючи, без крапки в кінці. Заголовки відділяються від тексту зверху і знизу при комп'ютерному наборі двома рядками.

Абзаци в тексті починають відступом, що дорівнює не менше 1,25 см та повинен бути однаковим впродовж усього тексту.

Знаки, літери, символи, позначення, які неможливо ввести із клавіатури, а також математичні і хімічні формули вписуються від руки чорнилом (пастою) чорного кольору.

Помилки, описки і графічні неточності, виявлені у процесі виконання роботи, допускається виправляти підчищенням або з використанням коректора і нанесенням на тому ж місці виправленого тексту (графіки) рукописним способом (чорними чорнилом, пастою, тушшю). Допускається не більше трьох виправлень на одну сторінку.

Пошкодження аркушів, помарки і сліди неповністю видаленого попереднього тексту в роботі не допускаються.

Сторінки слід нумерувати арабськими цифрами, дотримуючись наскрізної нумерації впродовж усього тексту. Номер сторінки проставляють у правому верхньому куті без крапки в кінці, шрифт Times New Roman 12 пт. Титульний лист, пояснювальну записку, обидві сторінки завдання включають до загальної нумерації сторінок роботи, номер сторінки не ставлять.

Цифровий матеріал, отриманий під час досліджень, доцільно розміщувати у компактних, забезпечених тематичними підзаголовками і пронумерованих таблицях (додаток Ж).

Таблицю розташовують безпосередньо після тексту, у якому вона згадується вперше, або на наступній сторінці. На всі таблиці мають бути посилання у тексті.

Таблиці слід нумерувати арабськими цифрами, порядковою нумерацією в межах розділу, за винятком таблиць, що наводяться у додатках. Номер таблиці складається з номера розділу і порядкового номера таблиці, відокремлених

крапкою, наприклад, Таблиця 2.1 – перша таблиця другого розділу.

Таблиці кожного додатка позначають окремою нумерацією арабськими цифрами з додаванням перед цифрою позначення додатка Таблиця А.1. Якщо у роботі одна таблиця, її позначають Таблиця 1.

Таблиця може мати назву, яку друкують малими літерами (крім першої великої) і вміщують над таблицею. Назва таблиці має бути стислою і відображати її зміст.

Якщо рядки або графи таблиці виходять за межі формату сторінки, таблицю поділяють на частини, розміщуючи одну частину під одною, або поруч, або переносячи частину таблиці на наступну сторінку, повторюючи в кожній частині таблиці її головку і боковик.

У разі поділу таблиці на частини допускається її головку або боковик замінити відповідно номерами граф чи рядків, нумеруючи їх арабськими цифрами у першій частині таблиці.

Слово Таблиця __ вказують один раз праворуч над першою частиною таблиці, над іншими частинами друкують (пишуть) Продовження таблиці _ із зазначенням номера таблиці.

Заголовки граф таблиці починають з великої літери, а підзаголовки – з малої, якщо вони складають одне речення із заголовком. Підзаголовки, що мають самостійне значення, друкують (пишуть) з великої літери. В кінці заголовків і підзаголовків таблиць крапки не ставлять. Заголовки і підзаголовки граф вказують в однині.

Горизонтальні та вертикальні лінії, які розмежовують рядки таблиці, а також лінії ліворуч, праворуч і знизу, що обмежують таблицю, можна не проводити, якщо їх відсутність не ускладнює користування таблицею. Головка таблиці повинна бути відокремлена лінією від іншої частини таблиці. Висота рядків таблиці – не менше 8 мм.

Графу Номер за порядком до таблиці не включають. Якщо показники, параметри або інші дані необхідно нумерувати, їх порядкові номери вказують у боковикі таблиці перед найменуванням.

Одиниці величин вказують або у заголовках, або у підзаголовках. Окрему графу для одиниць не виділяють. Якщо всі параметри, розміщені у таблиці, мають тільки одну одиницю, наприклад, міліметри, то її скорочене позначення (мм) розміщують над таблицею. Якщо графи таблиці містять величини переважно однієї одиниці, але є й показники, виражені в інших одиницях, над таблицею розміщують напис про переважну одиницю, а відомості про інші одиниці дають у заголовках відповідних граф.

Цифри у графах розміщують так, щоб класи чисел у всіх графах були суто один під одним. Числові значення величин в одній графі повинні мати, як правило, однакову кількість знаків після коми. За відсутності окремих даних у таблиці слід ставити тире.

Кваліфікаційну роботу доцільно ілюструвати оригінальними рисунками, що можуть включати макро- і мікрофотографії, графіки, діаграми і схеми.

Ілюстрації можуть мати назву, яку розміщують під ілюстрацією, і порядкові номери. У підписах до мікрофотографій з гістопрепаратів потрібно вказувати

метод фарбування і величину збільшення. Кількість ілюстрацій повинна бути достатньою для пояснення тексту. Ілюстрації (креслення, рисунки, графіки, схеми, діаграми, фотознімки) необхідно розмішувати безпосередньо після тексту, де вони згадуються вперше, або на наступній сторінці. На всі ілюстрації мають бути посилання у тексті.

Ілюстрації, за винятком ілюстрацій додатків, слід нумерувати арабськими цифрами порядковою нумерацією. Якщо рисунок один, його позначають Рисунок 1. Допускається нумерувати ілюстрації в межах розділу. У цьому випадку номер ілюстрації складається з номера розділу і порядкового номера ілюстрації, відокремлених крапкою, наприклад: Рисунок 1.1.

Посилаючись на ілюстрації, слід писати "... відповідно до рисунка 2" в разі наскрізної нумерації і "... відповідно до рисунка 1.2", за нумерації у межах розділу.

Ілюстрації, за необхідності, можуть мати найменування і пояснювальні дані (підрисунковий текст). Слово Рисунок і найменування розміщують після пояснювальних даних і друкують (записують) таким чином:

Рисунок 1.1 – Тварина дослідної групи.

Якщо ілюстрації створені не автором кваліфікаційної роботи, необхідно при поданні їх дотримуватись вимог чинного законодавства про авторські права.

Список використаних літературних джерел має містити 50-70 літературних джерел, 60-70 % з них опублікованих за останні 10 років.

5. ПОРЯДОК ВИКЛАДАННЯ МАТЕРІАЛІВ РОБОТИ

ТИТУЛЬНИЙ АРКУШ

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

ЗАВДАННЯ НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ ЗДОБУВАЧА ВИЩОЇ ОСВІТИ

ЗМІСТ

РЕФЕРАТ

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ, СИМВОЛІВ, ОДИНИЦЬ, СКОРОЧЕНЬ І
ТЕРМІНІВ

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРИ

1.1.

1.2.

1.3.

1.4. Висновок з огляду літератури

РОЗДІЛ 2. ВЛАСНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

2.1. Матеріал і методи дослідження

2.2. Характеристика місця виконання роботи

2.3. Результати власних досліджень

2.4. Розрахунок економічної ефективності ветеринарних заходів

2.5. Обговорення результатів власних досліджень

РОЗДІЛ 3. ОХОРОНА ПРАЦІ ТА БЕЗПЕКА В НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЯХ

РОЗДІЛ 4. ЕКОЛОГІЧНА ЕКСПЕРТИЗА

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ДОДАТКИ

5.1. Завдання на виконання кваліфікаційної роботи

Відповідно до теми кваліфікаційної роботи керівник складає і видає здобувачу вищої освіти завдання на виконання кваліфікаційної роботи з урахуванням місця виконання досліджень.

Після закінчення роботи над кваліфікаційною роботою завдання разом з іншими текстовими документами переплітаються і представляються в ЕК.

У завданні вказуються: назва ЗВО і факультету; назва кафедри; освітньо-професійна програма, спеціальність; ступінь вищої освіти; тема кваліфікаційної роботи; керівник роботи; номер наказу ректора про затвердження теми і його дата; строк подання здобувачем вищої освіти роботи у деканат; вихідні дані до роботи; зміст роботи (перелік питань, що розробляються).

Підписують завдання керівник кваліфікаційної роботи, консультанти і здобувач вищої освіти. Затверджує завдання завідувач кафедри, на якій виконується магістерська дипломна робота.

Допускається виконувати завдання з двох боків друкарського аркуша формату А4 (додаток В).

5.2. Реферат

Здобувачі вищої освіти також пишуть реферат кваліфікаційної роботи, який містить загальну характеристику кваліфікаційної роботи (інформацію щодо структури, кількості додатків, ілюстрацій, таблиць, використаних джерел; обсяг кваліфікаційної роботи у сторінках) та стислий виклад основного змісту (за розділами), висновки та список публікацій здобувача. Обсяг реферату – 1-4 сторінки.

5.3. Вступ

Вступ є окремим розділом кваліфікаційної роботи. У вступі здобувач вищої освіти коротко викладає оцінку сучасного стану проблеми, відмічаючи практично розв'язані задачі, прогалини знань, що існують у даній галузі, актуальність обраної теми для вирішення конкретних завдань, обґрунтовує вибір теми, повідомляє про мету і формулює завдання роботи. Обсяг розділу – 2-3 друкованих сторінки.

5.4. Огляд літератури

Центральне місце у цитованій літературі кваліфікаційної роботи повинні займати наукові праці, офіційні матеріали, рекомендації профільних служб та міністерств, автореферати дисертацій та ін. Дані реферативних журналів мають допоміжне значення. Цінність представляють нові публікації за темою роботи (переважно, за останні 10 років).

Небажано у кваліфікаційній роботі робити посилання на матеріали підручників і навчальних посібників, оскільки вони у більшості випадків не є оригінальними дослідженнями її авторів.

Літературні дані потрібно викладати коротко, ясно, без перекручення даних і поглядів авторів, повідомляючи лише типові, показові, що має відношення до теми кваліфікаційної дипломної роботи. Посилання на автора наводяться в кінці абзацу цифрами в квадратних дужках.

Якщо в тексті вказують прізвище та скорочені ініціали автора роботи, то після них в круглих дужках пишуть рік видання праці, а в кінці посилання в квадратних дужках номер, під яким цю роботу наведено в списку літератури. Далі у стислій формі викладають зміст роботи, як правило, в одному абзаці.

Характеристику роботи іншого автора потрібно починати з нового абзацу.

В огляді літератури повинні описуватися тільки ті першоджерела, які вивчались студентом і мають пряме відношення до теми кваліфікаційної роботи. Не описувати навчальну літературу або посилання інших авторів на використані ними інші роботи.

Огляд літератури пишеться за попередньо складеним планом і повинен бути системним, цільним та послідовним. Аналіз першоджерел, які використовуються, проводять у хронологічному порядку. Не допускати повторень. Критичні зауваження необхідно аргументувати посиланнями на джерела літератури. Огляд літератури закінчують підрозділом "Висновок з огляду літератури", в якому автор у короткій формі викладає стан і рівень вирішення поставленої перед ним проблеми за даними літератури.

Загальний обсяг розділу – 15 сторінок машинописного тексту.

Назви органів, тканин, лікарських засобів, хвороб і патологічних процесів необхідно писати користуючись сучасною міжнародною анатомічною, гістологічною, клінічною, фармацевтичною і патолого-анатомічною номенклатурою, дотримуючись правил українського правопису.

У кваліфікаційній роботі необхідно користуватися загальноприйнятими скороченнями: грам - г, кілограм - кг, центнер - ц, тонна - т, гривня - грн, копійка - коп., міліметр - мм, сантиметр - см, метр - м, рисунок - рис.

Знаки №, % та інші застосовуються лише після цифр. В інших випадках потрібно їх писати словами.

5.5. Власні дослідження

Цей розділ складає основу кваліфікаційної роботи, тому є найбільш важливим і об'ємним (до 50 % загального обсягу). Він включає ряд самостійних підрозділів, присвячених матеріалу і методикам наукових досліджень, характеристиці господарств, закладів і установ, де проводились дослідження, детальному викладенню одержаних результатів досліджень та їх обговоренню.

5.5.1. Матеріал і методи досліджень

У цьому розділі повинні бути описані конкретні методики та методи дослідження, що використовувались у процесі виконання роботи (з посиланням на автора), схема проведеного дослідження тощо.

Результативність наукових досліджень залежить від вибору методик, ступеня їх освоєння і точності виконання, тому методи досліджень необхідно підбирати сучасні з урахуванням можливості їх виконання у конкретних умовах.

У цьому розділі також вказуються види тварин, використаних у дослідах, методи застосування лікувальних і профілактичних заходів, контролю їх ефективності (до п'яти сторінок).

5.5.2. Характеристика місця виконання роботи

У підрозділі потрібно стисло викласти загальні відомості про сільськогосподарське підприємство, державні чи приватні заклади ветеринарної медицини (клініки, лабораторії та ін.), тваринницький комплекс, птахофабрику чи інші підприємства, на базі яких виконувалась кваліфікаційна робота; вказати провідні галузі господарства, рівень їх спеціалізації; види тварин, їх поголів'я, порідний склад і продуктивність; методи утримання (пасовищне чи стійлове, кліткове чи напільне – для птиці) та годівлі; благополуччя із заразних хвороб; захворювання, які реєструються найчастіше; основні економічні показники (до чотирьох сторінок).

5.5.3. Результати власних досліджень

У цьому підрозділі повинно бути проведено систематизацію і детальне викладення результатів проведених експериментальних досліджень та спостережень (до 25 стор.).

5.5.4. Розрахунок економічної ефективності ветеринарних заходів

В практичній діяльності спеціалісти ветеринарної медицини державної та відомчої служб ветеринарної медицини України постійно виконують значну кількість профілактичних, діагностичних, лікувальних та ветеринарно-санітарних заходів спрямованих проти заразних та незаразних хвороб тварин. Вони направлені, перш за все, на створення здорових стад, зменшення захворюваності, загибелі та вимушеного забою тварин, підвищення їх продуктивності і покращення якості продуктів та сировини тваринного походження.

Враховуючи це, лікар ветеринарної медицини повинен мати не лише хорошу професійну підготовку, але й вміння економічно обґрунтувати, що проведені ним заходи, застосовані методи лікування не лише доцільні, але й економічно ефективні та вигідні для господарства (до чотирьох сторінок)

Система економічних показників для аналізу ефективності ветеринарних заходів:

- фактичний економічний збиток, який спричиняють хвороби тварин;
- витрати на проведення ветеринарних заходів;
- економічний збиток попереджений внаслідок проведення ветеринарних заходів;
- вартість додаткової продукції та сировини тваринного походження, одержаної при застосуванні ветеринарних препаратів;
- економія трудових та матеріальних ресурсів за рахунок застосування більш ефективних профілактичних, діагностичних, лікувальних засобів та методів, а також впровадження нових форм організації праці спеціалістів ветеринарної медицини;

- економічний ефект, отриманий в результаті проведення ветеринарних заходів;
- ефективність на 1 грн витрат;
- сумарний індекс ефективності ветеринарних заходів;

Економічну ефективність визначають в окремому господарстві, районі, області, країні. В залежності від призначення визначають ймовірну, очікувану, заплановану та фактичну економічну ефективність. Ймовірну визначають на стадії планування наукових досліджень по ветеринарних заходах, а очікувану - по закінченні науково-дослідної роботи для економічного обґрунтування наукових рекомендацій. Запланована економічна ефективність використовується при розрахунках річних планів по впровадженню нових заходів. Фактичну економічну ефективність визначають за результатами проведення ветеринарних заходів в господарстві, районі, області.

Економічну ефективність визначають на основі порівняння (співставлення) показників захворюваності, летальності, продуктивності тварин, якості продукції, витрат праці та матеріалів у базовому і новому варіантах ветеринарних заходів. Порівняння варіантів проводять при рівності (аналогії) всіх умов, крім тих, що вивчаються (новий комплекс ветеринарних заходів, використання більш ефективних засобів та методів профілактики, лікування, ліквідації хвороб тощо).

Визначення фактичних економічних збитків

Фактичний економічний збиток - це втрати, спричинені хворобами тварин та виражені в грошових одиницях.

Хвороби тварин обумовлюють різні види економічного збитку: від падежу, вимушеного забою, знищення тварин, від зниження продуктивності, від втрати племінної цінності, зниження якості продукції, вибраковки уражених органів, сировини, недоотримання приплоду, простою робочої худоби.

Економічний збиток, зумовлений хворобами тварин, розраховують за діючими державними закупівельними цінами на продукцію тваринництва.

Для розрахунку фактичних економічних збитків різних видів застосовують систему таких формул:

1. Від загибелі, вимушеного забою, знищення дорослих тварин

Розраховують як різницю між вартістю тварин в закупівельних цінах і грошовому виразі від реалізації продуктів забою чи утилізації трупів.

$$Z_1 = M \times J \times C - B_f$$

M – кількість загиблих, вимушено забитих, знищених тварин, гол.;

J – середня жива маса однієї тварини, кг;

C – закупівельна ціна одиниці продукції, грн;

Вф – виручка від реалізації продуктів забою, трупної сировини, грн

2. Від загибелі, вимушеного забою, знищення молодняку

При загибелі, вимушеному забої, знищенні молодняку економічні втрати більші ніж вартість цих тварин в закупівельних цінах, оскільки на отримання приплоду і вирощування молодняку витрачається більше трудових і матеріальних ресурсів. Тому економічний збиток від загибелі, вимушеного забою та знищення молодняку сільськогосподарських тварин (телята до 5 міс., поросят та ягнят до 4 міс.) визначають з врахуванням фактичної вартості молодняку на день загибелі.

$$З_2 = М \times (Вп + Сп \times Т \times Ц) - Вф$$

М – кількість загиблого, вимушено забитого, знищеного молодняку гол.;

Вп – умовна вартість однієї голови приплоду, грн;

Сп – середньодобовий приріст живої маси тіла молодняку, кг;

Т – вік загиблого, вимушено забитого, знищеного молодняку, днів;

Ц – договірна закупівельна ціна 1 кг живої маси молодняку, грн;

Вф – виручка від реалізації продуктів забою, трупної сировини, грн

3. Встановлення вартості приплоду при народженні

Вартість приплоду при народженні встановлюють по вартості основної продукції, одержаної за рахунок кормів, витрачених на утворення приплоду, за формулами:

$$\begin{aligned} Вт &= 3,61 \times Ц \\ Вя &= 0,84 \times Ц : Пя \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} Вп &= 1,97 \times Ц : Пп \\ Вл &= 80 \times Сكد \end{aligned}$$

Вт – вартість теляти, грн;

Вп – поросяти грн;

Вя – ягнати грн;

Вл - лошати при народженні, грн;

3,61 – кількість молока, яку можна одержати за рахунок кормів, що витрачаються на утворення приплоду однієї корови молочних порід, ц;

1,97 – кількість приросту маси свині, яку можна одержати за рахунок кормів, що витрачаються на утворення приплоду основної свиноматки, ц;

0,84 – кількість шерсті, яку можна одержати за рахунок кормів, що витрачаються на утворення приплоду, вівцематки шерстних порід, кг;

80 – число коне-діб, що дорівнює за витратами кормів утворенню приплоду кобилиці;

Ц – ціна одиниці продукції, грн,

Пп – вихід поросят на основну свиноматку, гол.;

Пя – вихід ягнят на вівцематку, гол.;

Сكد – собівартість коне-дня, грн

4. Від зниження продуктивності

Розраховують 3-ма способами:

- **По коефіцієнту втрат продукції**

Для цього попередньо встановлюють коефіцієнти втрат основної продукції на одну хвору тварину в господарствах конкретної природно - кліматичної зони, при середньому рівні годівлі, утримання.

$$З = Кв \times Мз \times Ц$$

Мз – кількість хворих тварин, гол.;

Кв – коефіцієнт втрат основної продукції на одну хвору тварину, кг;

Ц – ціна одиниці продукції, грн

Цей спосіб дозволяє встановити приблизні втрати продукції і економічний збиток лише при таких захворюваннях, при яких хворі тварини можуть утримуватися в господарстві.

- **Порівнянням продуктивності благополучних та неблагополучних стад**

Даний метод базується на порівнянні продуктивності благополучних і неблагополучних стад при інфекційних та інвазійних захворюваннях з дотриманням принципу аналогів (по продуктивності, породності, умовах годівлі та утримання, вікових групах). Переваги даного методу в тому, що при розрахунках враховують природно-кліматичні і господарські умови в період реєстрації хвороби. До недоліків відносяться певні труднощі по вибору аналогічної благополучної ферми для порівняння з неблагополучною.

- **Співставленням продуктивності здорових і хворих тварин**

Даний метод дозволяє визначити економічні збитки від зниження продуктивності здорових і хворих тварин в неблагополучному стаді. Його рекомендують використовувати для розрахунку економічних збитків при незаразних, інфекційних та інвазійних захворюваннях, що не мають тенденції до поширення.

$$З_3 = М \times (Вз - Вхв) \times Т \times Ц$$

М – кількість захворілих тварин(ялових маток), гол.;

Вз і Вхв – середньодобова кількість продукції (молока, м'яса) одержана відповідно від здорових та хворих тварин в розрахунку на одну голову, кг;

Т – тривалість спостереження за зміною продуктивності тварин (період карантину, неблагополуччя, перехворювання), днів;

Ц – закупівельна ціна одиниці продукції, грн

5. Від зниження якості продукції (сировини), одержаної від перехворілих, вимушено забитих, загиблих тварин

Розраховують як різницю між вартістю продукції стандартної та зниженої якості.

$$З_4 = Вр \times (Цз - Цхв)$$

Вр – кількість реалізованої продукції зниженої якості, кг, шт.;

Цз і Цхв – ціна реалізації одиниці продукції (сировини), одержаної відповідно від здорових та хворих тварин, грн

6. Від бракування уражених туш, органів та сировини

Збиток від бракування туш, уражених органів, сировини визначають на переробних підприємствах, а також в сільськогосподарських підприємствах. В залежності від хвороби, характеру ураження туш, внутрішніх органів і сировини, вибракувану продукцію знищують спалюванням, піддають технічній утилізації чи санітарній переробці.

$$З_5 = Пв \times Ц - +Ц_1$$

Пв – кількість вибракуваної чи переробленої продукції, кг;

Ц – договірна закупівельна ціна якісної продукції та сировини, грн.;

Ц₁ – вартість продукції чи сировини, отриманої після переробки, грн.

7. Від втрати приплоду

Кількість недоотриманого приплоду може визначатися 3-ма способами:

- фактичним обліком кількості абортів, мертвонароджених плодів при певних захворюваннях;
- порівнянням середнього виходу приплоду в благополучних та неблагополучних господарствах;
- порівнянням виходу приплоду по області (району) з виходом приплоду в конкретному господарстві.

а) внаслідок перехворювання та яловості маток

$$З_6 = (Кн \times Рв - Нф) \times Вп$$

Кн – коефіцієнт народжуваності, прийнятий за плановим показником;

Рв – можливий контингент маток для розплоду за видами тварин, гол.;

Нф – фактична кількість народжених телят, поросят, ягнят, гол.;

Вп – умовна вартість однієї голови приплоду, грн (див. ст.6)

б) в результаті подовження сервіс-періоду

$$З_7 = М \times (Тх - Тз) \times Кн \times Вп : (Тх + Тз)$$

М – кількість перехворівших маток, гол.;

Тх і Тз – середній час від отелу до запліднення у перехворівших та здорових маток, днів;

Кн – коефіцієнт народжуваності, прийнятий за плановим показником;

Вп – умовна вартість однієї голови приплоду, грн (див. ст.6)

8. Від втрати племінної цінності тварин

Найбільш ймовірний в племінних господарствах, неблагополучних по інфекційних та інвазійних захворюваннях, при яких забороняється реалізація

плеємінних тварин. Визначається як різниця між балансовою вартістю чи вартістю тварин в цінах на плеємінну худобу і їх вартістю в закупівельних цінах.

$$Z_8 = M_v \times (C_p - C_v)$$

M_v – кількість тварин, що втратили плеємінну цінність, гол.;

C_p і C_v - середня ціна реалізації, відповідно плеємінних та тих, що втратили плеємінну цінність тварин, грн

9. Від вимушеного простою виробничих приміщень

$$Z_9 = M_m \times (C_v / 365) \times T$$

M_m – кількість невикористаних скотомісць;

C_v – собівартість валової продукції в розрахунку на одне скотомісце, грн;

T – період простою, днів.

10. Від вимушеного простою робочої худоби

$$Z_{10} = M_r \times T \times C_k$$

M_r – кількість робочої худоби, що вимушено простояла, гол;

T – середня тривалість простою тварин, днів;

C_k – собівартість робочого коне-дня, грн

11. Від знищення трупів і продуктів забою

$$Z_{11} = P_z \times C + V_z$$

P_z – кількість знищеної продукції, кг;

V_z – витрати на знищення трупів, продуктів забою, грн;

C – договірна закупівельна ціна 1 кг продукції, грн

12. Визначення загальної суми економічного збитку

Визначають шляхом сумування всіх видів фактичних економічних збитків.

$$Z = Z_1 + Z_2 + Z_3 + \dots + Z_{11}$$

При хворобах не завжди бувають всі види збитків. Тому при визначенні загальної суми фактичного економічного збитку враховують лише ті, які спричиняє дане захворювання.

13. Визначення загальної суми витрат на ветеринарні заходи (Вв)

Витрати на проведення ветеринарних заходів – це сукупність всіх витрат, пов'язаних з їх здійсненням. Поділяються на прямі та непрямі (загальновиробничі і загальногосподарські) і складаються з трудових та матеріальних ресурсів у грошовому виразі, потрібних для здійснення відповідних протиепізоотичних, лікувально-профілактичних, ветеринарно-санітарних, зоогігієнічних, організаційно-господарських та інших заходів.

До прямих витрат відносять:

1. Оплату праці робітників, безпосередньо зайнятих на роботах по проведенню ветеринарних заходів, в т. ч. і відрахування на соціальне страхування тощо.
2. Амортизаційні відрахування від балансової вартості ветеринарного обладнання, апаратів, приладів та витрати на поточний ремонт приміщень і догляд за технікою. Наприклад, експлуатація цегляних приміщень складає 3,2%, дерев'яних – 4,9%, ветеринарних машин, дезінфекційної техніки та іншого обладнання – 14,5% у рік.
3. Вартість використаних біопрепаратів, медикаментів, дезінфектантів, перев'язувальних засобів, палива, електроенергії, паливно-мастильних матеріалів, а також інструментів та обладнання малої вартості.
4. Витрати на спорудження тимчасових забійних площадок, пастеризаційних установок, пропускних пунктів, шлагбаумів, дезінфекційних бар'єрів, знезараження продуктів забою та трупної сировини.

Непрямі витрати включають оплату праці переважно головних та старших спеціалістів ветеринарної медицини, транспортні витрати, на утримання аптек, складів тощо.

Загальна сума витрат на ветеринарні заходи визначається шляхом сумування всіх видів витрат.

Визначення загальної суми витрат на ветеринарні заходи (Вв)

$$V_v = V_{v1} + V_{v2} + V_{v3} + V_{vN} \dots$$

У разі проведення розрахунків щодо непродуктивних тварин (собаки, коти та ін.) необхідно розрахувати лише витрати ветеринарні:

- вартість ветеринарних препаратів;
- вартість роботи лікаря;
- вартість перев'язувального матеріалу тощо.

Визначення економічної ефективності ветеринарних заходів у випадку інфекційних, інвазійних та незаразних хвороб тварин

1. Визначення коефіцієнтів захворюваності (Кз)

В неблагополучному стаді (Кз₁) і районі (Кз₂) визначають шляхам ділення числа захворілих тварин, відповідно, на поголів'я неблагополучних стад господарства чи району.

$$K_{z1} = M_{zg} : M_{sg}$$

$$K_{z2} = M_{zr} : M_{sr}$$

M_{zg} – число захворілих тварин в окремому господарстві, гол.;

M_{sg} – загальне поголів'я сприйнятливих тварин в окремому господарстві, гол.;

M_{zr} – число захворілих тварин у районі, гол.;

M_{sr} – загальне поголів'я сприйнятливих тварин в районі, гол.;

2. Визначення коефіцієнту летальності (Кл)

Встановлюють шляхом діленням числа загиблих тварин на число хворих.

$$K_{л} = M : M_{з}$$

M – кількість загиблих, вимушено забитих, знищених тварин, гол.;

M_з – число захворілих тварин, гол.

3. Визначення питомої величини економічного збитку на 1 хвору тварину

Визначають на одну захворілу тварину (K_{зб}) розділивши загальну суму складових частин економічного збитку на число захворілих тварин.

$$K_{зб} = З : M_{з}$$

З – загальна сума економічного збитку, грн.

M_з – число захворілих тварин, гол.

Примітка: орієнтовні коефіцієнти захворюваності, летальності та питомі величини економічних збитків при різних захворюваннях наведено в додатку К.

4. Визначення попередженого економічного збитку

Попереджений збиток – П_з – це попереджені можливі втрати в тваринництві при хворобах різної етіології в результаті оперативного та комплексного проведення планових чи вимушених ветеринарних заходів із застосуванням більш сучасних засобів.

Попереджений збиток включає:

- вартість тварин, загибель яких попереджено;
- вартість продукції, збереженої в результаті попередження захворювання;
- недопущення зниження якості продукції та її псування.

Попереджений збиток визначають з використанням нормативної бази, що включає середні показники захворюваності, летальності тварин, економічного збитку спричиненого хворобами. Кожен з цих показників встановлюють на основі вибіркового дослідження за період реєстрації хвороби, а також за експериментальними даними.

4.1. В результаті профілактики і ліквідації заразних і незаразних хвороб тварин в господарстві (П₁)

Визначають як різницю між потенційним і фактичним економічним збитком

$$П_1 = M_{сг} \times K_{з1} \times K_{зб} - З$$

M_{сг} – загальне поголів'я сприйнятливих тварин, гол.;

K_{з1} – коефіцієнт можливого захворювання тварин в неблагополучних гуртах.

K_{зб} – питома величина економічного збитку в розрахунку на одну захворілу тварину, грн.

З – фактичний економічний збиток в господарстві, грн.

4.2. Попереджений економічний збиток в результаті профілактики і ліквідації висококонтагіозних захворювань тварин, імунізація при яких перериває епізоотичний ланцюг.

Існують висококонтагіозні захворювання тварин з коефіцієнтом летальності $K_{л} = 1$, котрі, проте, допускають надійну імунізацію в результаті профілактичних заходів і повну ліквідацію даного захворювання в господарстві. Реально спостерігається загибель тільки одиничних тварин, але лише при проведенні належних ветеринарних заходів. До них належать, зокрема, *сказ і сибірка*. У таких випадках, коли без проведення належних заходів могло потенційно загинути все стадо, видається доцільним використовувати таку формулу:

$$Пзт = Мсг \times Кзб + Вв - Мсг \times Кз \times Кзб$$

Мсг – загальне поголів'я сприйнятливих тварин, гол.;

Кзб – питома величина економічного збитку на одну захворілу тварину;

Вв – ветеринарні витрати;

Кз – коефіцієнт захворюваності (фактичний).

Слід пам'ятати, що використання даної формули припускає, що кількість можливої захворюваності тварин у неблагополучних гуртах може досягати 100% при відсутності оздоровчих заходів.

4.3. Попереджений економічний збиток внаслідок проведення лікувальних заходів в господарстві (Пз2)

Внаслідок проведення лікувальних заходів в господарстві (Пз2)

$$Пз2 = Мл \times Кл \times Ж \times Ц - З$$

Мл – кількість тварин, яких лікували, гол.

Кл – коефіцієнт летальності

Ж – середня жива маса однієї тварини, кг

Ц – закупівельна ціна одиниці продукції, грн

З – фактичний економічний збиток в господарстві, грн

4.4. Попереджений економічний збиток внаслідок профілактики та ліквідації хвороб тварин в районі (Пз3)

$$Пз3 = (Мср \times Кз2 - Мзр) \times Кзб$$

Мср – кількість сприйнятливих тварин в районі, гол.

Кз2 – коефіцієнт можливого захворювання тварин в районі

Мзр – кількість захворілих тварин в районі, гол.

Кзб – питома величина економічного збитку в розрахунку на одну захворілу тварину, грн;

4.5. Внаслідок хірургічної операції тварин (Пз4)

$$\text{Пз} = \text{Мп} \times \text{Ц} - \text{Вф}$$

Мп – кількість прооперованих тварин, гол

Ц – середня вартість тварин (балансова або за закупівельними цінами), грн

Вф – можлива грошова виручка при вимушеному забої прооперованих тварин, грн

5. Визначення економічної ефективності ветеринарних заходів

Це сумарний показник (у грошовому виразі), який складається із збитку, попередженого внаслідок проведення ветеринарних заходів, вартості продукції, одержаної додатково за рахунок збільшення її кількості чи підвищення якості, економії трудових і матеріальних витрат внаслідок застосування більш ефективних засобів та методів профілактики хвороб і лікування тварин.

$$\text{Ее} = \text{Пз} + \text{Дв} + \text{Ев} - \text{Вв} \text{ або скорочений варіант } \text{Ее} = \text{Пз} - \text{Вв}$$

Пз – попереджений економічний збиток, грн.

Дв – вартість, одержана додатково за рахунок збільшення кількості і підвищення якості продукції, грн

Ев – економія трудових і матеріальних витрат внаслідок застосування більш ефективних засобів і методів проведення ветеринарних заходів, грн

Вв – витрати на ветеринарні заходи, грн

5.1. Додаткова вартість (Дв)

Це вартість одержана додатково за рахунок збільшення кількості і підвищення якості продукції, внаслідок застосування більш ефективних засобів і методів профілактики хвороб тварин, їх лікування визначають за формулою:

$$\text{Дв} = (\text{Врн} - \text{Врт}) \times \text{Ор}$$

Врт і Врн – вартість виробленої чи реалізованої продукції за діючими закупівельними цінами, відповідно, при застосуванні традиційних (базових) і нових (більш ефективних) засобів, у розрахунку на одну оброблену тварину (одиницю роботи), грн

Ор – число оброблених тварин новими засобами (об'єм роботи), гол., м

5.2. Економія трудових та матеріальних витрат (Ев)

Це грошовий вираз економії трудових та матеріальних засобів, отриманий в результаті зміни поточних виробничих витрат або капітальних вкладень у ветеринарні заходи, застосування більш ефективних засобів та методів профілактики, оздоровлення та лікування.

$$\text{Ев} = [(\text{Сб} + \text{Ен} \times \text{Кб}) - (\text{Сн} + \text{Ен} \times \text{Кн})] \times \text{Ан}$$

Сб – витрати на проведення ветеринарних заходів в базовому варіанті, в розрахунку на одну оброблену тварину, грн.;

Сн – витрати на ветеринарні заходи в новому варіанті, в розрахунку на одну оброблену тварину, грн;

Ен – нормативний коефіцієнт ефективності капітальних вкладень, рівний 0,15;

Кб – питомі капітальні вкладення на одиницю роботи в базовому варіанті, грн;

Кн – питомі капітальні вкладення на одиницю роботи в новому варіанті, грн;

АН – кількість оброблених тварин, голів.

6. Визначення економічної ефективності на одну гривну витрат (Егрн)

Даний показник характеризує віддачу праці спеціалістів ветеринарної медицини, а також матеріально-грошових витрат, використаних на проведення ветеринарних заходів.

$$E_{грн} = E_e : B_v$$

Ее – економічний ефект, отриманий в результаті проведення ветеринарних заходів, грн

Вв – витрати трудових та матеріальних ресурсів в результаті проведення ветеринарних заходів, грн

7. Визначення сумарних індексів ефективності ветеринарних заходів

Це узагальнений статистичний показник, що характеризує рівень ефективності ветеринарних заходів в різних господарствах, ступінь ефективності різних методів і засобів профілактики та лікування тварин, а також економічну ефективність ветеринарних заходів по роках. Для визначення сумарних індексів економічний збиток та витрати на проведення ветеринарних заходів в розрахунку на одну тварину при певній хворобі перемножують і мінімальне значення приймають за одиницю, решту показників ділять на мінімальне значення.

$$I_1 = Z_1 \times B_{v1} : Z_1 \times B_{v1}; I_2 = Z_2 \times B_{v2} : Z_1 \times B_{v1}; I_3 = Z_3 \times B_{v3} : Z_1 \times B_{v1};$$

$$I_4 = Z_4 \times B_{v4} : Z_1 \times B_{v1}, \text{ де}$$

$I_1, I_2, I_3, I_4 \dots$ – сумарний індекс ефективності ветеринарних заходів в різних господарствах;

$Z_1, Z_2, Z_3, Z_4 \dots$ – економічний збиток в різних господарствах від хвороб в розрахунку на одну тварину, грн.;

$B_{v1}, B_{v2}, B_{v3}, B_{v4} \dots$ - витрати на здійснення ветеринарних заходів в різних господарствах, в розрахунку на одну тварину, грн.

Найбільш висока економічна ефективність ветеринарних заходів досягається в тому випадку, якщо сумарний індекс рівний 1, оскільки цей показник отриманий при найменших витратах на проведення ветеринарних заходів та найменших

розмірах економічних збитків. Збільшення показників свідчить про зниження економічної ефективності ветеринарних заходів.

По показнику сумарного індексу ефективності ветеринарних заходів можна зробити порівняльну оцінку різних способів лікування тварин, методів проведення профілактичних та оздоровчих заходів.

Список рекомендованої літератури до розділу

1. Бегас В. Л. Організація та економіка ветеринарної справи: практикум [для студентів вищих навчальних закладів]. Житомир : Полісся, 2017. 128 с.
2. Євтушенко А. Ф., Радіонов М. Т. Організація та економіка ветеринарної справи: підручник [для студентів вищих навчальних закладів]. Київ : Арістей, 2004. 284 с.
3. Кручиненко О. В., Вітязь М. В. Методичні рекомендації по визначенню економічної ефективності ветеринарних заходів для семінарських занять та самостійної роботи студентів. Полтава, 2010. 20 с.
4. Ветеринарне законодавство України. Збірник нормативно-правових актів. Книга перша «Загальна частина» / Яценко І. В. та ін. Харків: Стиль Издат, 2012. 286 с.
5. Ветеринарне законодавство України. Збірник нормативно-правових актів. Книга перша «Особлива частина» / Яценко І. В. та ін. Харків : ХДЗВА, 2012. 326 с.

5.5.5. Обговорення результатів власних досліджень

У цьому розділі наводиться детальний аналіз одержаних результатів досліджень, порівняння їх з іншими літературними джерелами чи загальноприйнятою практикою (до п'яти сторінок). За наявності суперечливих думок авторів з того чи іншого питання потрібно спробувати знайти причину розходжень. Іноді це є результатом похибок методичного характеру, застарілого обладнання, використаного під час проведення експериментів.

5.6. ОХОРОНА ПРАЦІ ТА БЕЗПЕКА В НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЯХ

Охорона праці – це система правових, соціально-економічних, організаційно-технічних, санітарно-гігієнічних та лікувально-профілактичних заходів і засобів, спрямованих на збереження здоров'я та працездатності людини в процесі праці (ст.1 Закону України про охорону праці).

У відповідності з Законом України "Про охорону праці" одним з основних принципів державної політики в галузі охорони праці є пріоритет життя і здоров'я працівників перед будь-якими результатами виробничої діяльності, соціальний захист людини, відшкодування шкоди, заподіяної здоров'ю та ін.

Для розробки питань охорони праці в кваліфікаційній роботі відводиться у окремий розділ.

Деякі питання можуть бути висвітлені в основній частині кваліфікаційної

роботи, тоді в розділі "Охорона праці та безпека в надзвичайних ситуаціях" ці питання не повторюються, але робиться посилання на відповідні сторінки роботи.

Розділ повинен включати наступні етапи:

1. Посилання на літературу.
2. Один-два етапи СУОП на підприємстві.
3. Планування охорони праці на підприємстві.
4. Небезпечні фактори.
5. Можливі надзвичайні ситуації.
6. Розробити сценарій однієї з можливих надзвичайних ситуацій.
7. Висновки про стан охорони праці на підприємстві, і рекомендації по її

покращенню.

Рекомендований об'єм розділу – три сторінки.

Рекомендована література з питань охорони праці

1. Федоров М. І., Дрожжана О. У. Охорона праці в галузі. Полтава : РВВ ПДАА, 2014. 240 с.
2. Кодекс цивільного захисту України від 02.10.2012 № 5403-VI.
3. Захист населення і територій від надзвичайних ситуацій. В. 8т. Т. 3. Інженерно-технічні заходи цивільного захисту та містобудування: методичний посібник / За заг. ред. В. В. Могильниченка. Київ : КІМ, 2008. 152 с.
4. Захист населення і територій від надзвичайних ситуацій. В 8 т. Т. 4. Евакуація населення в надзвичайних ситуаціях: методичний посібник / За заг. ред. В. В. Могильниченка. Київ : КІМ, 2008. 288 с.
5. Захист населення і територій від надзвичайних ситуацій. В. 8 т.Т. 5. Небезпечні хімічні речовини та заходи захисту від них: методичний посібник / За заг. ред. В. В. Могильниченка. Київ : КІМ, 2010. 442 с.
6. Захист населення і територій від надзвичайних ситуацій. В 8 т. Т.6. Захисні споруди цивільного захисту: методичний посібник / За заг. ред. В. В. Могильниченка. Київ: КІМ, 2010. 560 с.
7. Основи цивільного захисту: навчальний посібник / О. В. Бикова та ін. Київ, 2008. 223 с.
8. Михайлюк В. О. Цивільна безпека: навч. посібник. Київ : Центр учбової літератури, 2008. 158 с.
9. Русаловський А. В. Цивільний захист. Київ: АМУ, 2008. 250 с.
10. Сусло С. Т. Цивільний захист. Київ : Арістей, 2007. 386 с.

5.7. ЕКОЛОГІЧНА ЕКСПЕРТИЗА

Основою цього розділу є стратегічна екологічна оцінка висновків і пропозицій магістерської дипломної роботи. Згідно Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку» № 2354 – VIII від 20.03.2018 р. здійснення стратегічної

екологічної оцінки виключає необхідність проведення державної санітарно-епідеміологічної експертизи (вводиться на її зміну). Виходячи з цього, розділ «Екологічна оцінка» виконується у вигляді «Звіту про стратегічну екологічну оцінку» до лабораторії, в якій здобувач проводив дослідження.

Звіт включає:

- 1) характеристика об'єкта дослідження (лабораторії);
- 2) оцінка впливу на довкілля лабораторії (вплив на атмосферне повітря, ґрунти, воду, поводження з відходами). Зокрема вплив відходів лабораторії на довкілля;
- 3) екологічні проблеми, у тому числі ризики впливу на здоров'я населення та екосистеми методів, засобів, речовин, з якими працює лабораторія;
- 4) заходи, що передбачається вжити для запобігання, зменшення та пом'якшення негативних наслідків в результаті роботи лабораторії;
- 5) обґрунтування вибору виправданих альтернатив, що розглядалися для мінімізації впливу об'єкта (лабораторії) на довкілля;
- 6) заходи, передбачені для здійснення екомоніторингу роботи лабораторії.

Якщо робота по тематиці не підлягає стратегічній екологічній оцінці, узагальнення й аналіз матеріалів розділу базується на основі зібраних здобувачем вищої освіти відомостей про стан і здійснення природоохоронних законів у конкретному господарстві, або галузі. Загальна структура розділу у даному випадку включає:

Загальну частину (характеристика господарства, де здобувач проводить дослідження, з точки зору впливу на довкілля).

Основна частина. В цій частині дається оцінка всіх потенційних видів впливу і оцінка очікуваних екологічних і пов'язаних з ними соціальних наслідків господарської та іншої діяльності. Викладається з природоохоронних позицій аналіз технологічних процесів, які впливають на зміну навколишнього середовища, узагальнюються та аналізуються природоохоронні заходи, які здійснюються у господарстві, дається їм критична оцінка, виявляються недоліки і невикористані резерви щодо виконання природоохоронних заходів.

Висновки та пропозиції. Надаються конкретні рекомендації по природоохоронному напрямку існуючих технологічних процесів, дається їх екологічний аналіз.

Також, враховуючи особливості тематики роботи, здобувач може розробляти рекомендації до заходів з біобезпеки та біозахисту. Біобезпека – це попередження, зменшення та елімінація впливу небезпечних біологічних чинників (агентів) на людей, тварин, рослин та навколишнє середовище.

Біозахист – заходи, спрямовані на попередження втрати, викрадання або використання з небезпечною метою мікроорганізмів, біологічних матеріалів (біоагентів) або інформації. Принципи біобезпеки та біозахисту запроваджуються в тих установках, в яких працюють зі збудниками хвороб як людини, ітак і тварин.

Однак, науковці, які працюють з безпечними, на перший погляд, матеріалом, також повинні дотримуватися правил біобезпеки та біозахисту.

Обсяг розділу орієнтовано має бути не більше трьох сторінок машинописного тексту.

5.8. Висновки

На підставі результатів власних досліджень автором повинні бути написані висновки у вигляді коротко сформульованих і пронумерованих тез. Кількість висновків залежить від обсягу одержаних результатів і значення проведених дослідів.

Кожна теза висновків повинна містити конкретні дані (цифрові), отримані як результат виконання магістерської дипломної роботи.

5.9. Список використаних джерел

По результатах виконаної роботи здобувач вищої освіти має опублікувати статтю або тези у відкритих джерелах, а публікацію внести у список літературних джерел і додатки та дати посилання у розділі «Обговорення результатів власних досліджень».

Список використаних джерел має налічувати 60-70 найменувань та оформлюється згідно з вимогами Національного стандарту України ДСТУ 8302:2015 «Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання, за алфавітом або у порядку згадування».

Приклади оформлення бібліографічного опису у списку джерел наведено в додатку Л.

5.10. Додатки

У додатках вміщують матеріал, який є необхідним для повноти роботи, але включення його до основної частини не може бути послідовно розміщений у основній частині через великий обсяг або його способи відтворення. Додатками можуть бути, наприклад, результати біохімічних, морфологічних чи інших досліджень крові, кормів, графічний матеріал, таблиці великого формату, розрахунки, опис апаратури і прикладів, опис алгоритмів і програм задач, що вирішують на ЕОМ тощо. Обов'язково необхідно внести ксерокопії статті, тез чи іншої форми публікації, у яких здобувач є співавтором або сертифікату і програми конференції у яких здобувач вищої освіти брав участь.

Додатки оформлюють на наступних її сторінках.

У тексті роботи на всі додатки повинні бути посилання. Розміщують в порядку посилань на них у тексті.

Кожний додаток слід розташовувати на новій сторінці з написанням зверху посередині сторінки слова Додаток і його позначення. Згідно з ДСТУ 3008-95– «Документація. Звіти у сфері науки і техніки. Структура і правила оформлення».

Додатки слід позначати послідовно великими літерами української абетки, за винятком літер Г, Є, З, І, Ї, О, Ч, Ь, наприклад: додаток А, додаток Б і т.д. У випадку повного використання літер української абетки допускається позначати додатки арабськими цифрами.

Додаток повинен мати заголовок, який друкують (записують) симетрично тексту з великої літери окремим рядком.

Додатки, як правило, виконують на аркушах формату А4. Текст кожного додатка, за необхідності, може бути розділений на розділи, підрозділи, пункти, підпункти, які нумерують у межах кожного додатка. Перед номером ставиться позначення цього додатка.

Ілюстрації кожного додатка позначають окремою нумерацією арабськими цифрами з додаванням перед цифрою літерного позначення додатка, наприклад: Рисунок А.2, Рисунок В.3 і т. ін.

Додатки повинні мати загальну з кваліфікаційною роботою наскрізну нумерацію сторінок.

6. ПІДГОТОВКА ДО ЗАХИСТУ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

На завершальному етапі підготовки кваліфікаційної роботи до захисту встановлюється її відповідність вимогам ДСТУ 3321:2003 «Система конструкторської документації. Терміни та визначення основних понять» шляхом здійснення нормоконтролю відповідальними науково-педагогічними працівниками. Лише після цього матеріали кваліфікаційної роботи подаються на перевірку щодо наявності запозичень з інших джерел.

Здобувач вищої освіти не пізніше, ніж за 10 днів до дати проведення попереднього захисту має подати на кафедру електронний текст кваліфікаційної роботи у форматі .doc та заяву на ім'я ректора за формою, наведеною у додатку Е.

Здобувач вищої освіти, що виконав кваліфікаційну роботу, яка має високу, достатню оригінальність тексту, допускається до її захисту.

Здобувач вищої освіти, що виконав кваліфікаційну роботу, яка має задовільну оригінальність тексту, допускається до захисту за умови надання консультації з боку наукового керівника.

Здобувач вищої освіти, що виконав кваліфікаційну роботу, яка має низьку оригінальність тексту, не допускається до її захисту.

Після отримання позитивного результату всі підготовлені аркуші текстових документів кваліфікаційної роботи складають і переплітають у такому порядку: титульний аркуш, пояснювальна записка, завдання на кваліфікаційну роботу, зміст, реферат, перелік умовних позначень, одиниць, скорочень і термінів (за необхідністю), вступ і далі кваліфікаційна робота згідно із змістом. На внутрішній стороні обкладинки наклеюють конверт, куди вкладають рецензію, подання Голові екзаменаційної комісії, звіт на наявність запозичень з інших документів.

Кваліфікаційна робота повинна бути розміщена в електронному репозитарії наукових публікацій ПДАУ, відповідно до ст. 42 Закону України «Про освіту» від 05 вересня 2017 року №2145-VIII та рекомендацій Міністерства освіти і науки України, визначених у листі №1/9-565 від 26 жовтня 2017 року «Щодо

забезпечення академічної доброчесності у закладах вищої освіти» та представлена в роздрукованому вигляді за 10 днів до захисту в деканат.

Водночас з оформленням кваліфікаційної роботи здобувач вищої освіти готується до захисту роботи в екзаменаційній комісії: складає доповідь, де викладає основний зміст роботи, висновки. Готує фотографії, слайди, графіки, діаграми, таблиці за результатами основних досліджень у вигляді комп'ютерних презентацій.

7. ОРГАНІЗАЦІЯ ЗАХИСТУ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Захист кваліфікаційної роботи проводиться прилюдно на відкритому засіданні екзаменаційної комісії. Здобувач готує до захисту доповідь та ілюстративний матеріал у вигляді таблиць, графіків, діаграм, слайдів, відео сюжетів, комп'ютерних презентацій тощо, які відображають результати дослідження, основні висновки, що містяться у роботі.

Необхідну кількість та зміст ілюстрацій доповідач визначає самостійно, погоджуючи з науковим керівником.

Захист кваліфікаційної роботи розпочинається із оприлюднення подання Голові екзаменаційної комісії, доповіді здобувача, який впродовж 10 хвилин повинен викласти:

- актуальність теми;
- структуру роботи;
- результати проведених досліджень;
- зміст запропонованих заходів та їх обґрунтування;

На завершення доповіді потрібно відзначити:

- ступінь впровадження результатів роботи;
- яка фактична і очікувана ефективність запропонованих заходів;
- доцільність та шлях продовження досліджень.

Члени ЕК, присутні на захисті, можуть ставити доповідачу запитання з метою визначення рівня його професійної підготовки та ерудиції.

Після відповіді на запитання слово надається науковому керівнику для характеристики і оцінки роботи. У разі його відсутності, з поважних причин, висновок повинен бути оприлюднений секретарем екзаменаційної комісії. Потім зачитується рецензія.

Під час захисту ведеться протокол засідання екзаменаційної комісії. Загальний захист кваліфікаційної роботи не повинен перевищувати 30 хв.

Здобувачі вищої освіти, які під час захисту отримали незадовільні оцінки, отримують академічні довідки про навчання. Для повторного захисту кваліфікаційна робота може бути прийнята через рік.

Голова екзаменаційної комісії може надати здобувачу рекомендацію до вступу в аспірантуру, якщо він захистив кваліфікаційну роботу з оцінкою «відмінно».

Екзаменаційна комісія у своєму рішенні визначає доцільність практичної реалізації результатів досліджень кваліфікаційної роботи.

Кваліфікаційна робота є документом суворого контролю і зберігається протягом п'яти років в архіві ПДАУ, а потім списується у встановленому порядку.

Рішення екзаменаційної комісії щодо оцінювання знань, виявлених випускником під час захисту кваліфікаційної роботи, а також про присвоєння йому ступеня вищої освіти «Магістр», професійної кваліфікації лікаря ветеринарної медицини та видачі диплома державного зразку ухвалює екзаменаційна комісія на закритому засіданні відкритим голосуванням звичайною більшістю голосів членів комісії, що оцінювали захист здобувача. За однакової кількості голосів, відданих за різні оцінки, голос голови державної екзаменаційної комісії є вирішальним.

ДОДАТКИ

Додаток А

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет ветеринарної медицини

Кафедра _____

Освітньо-професійна програма Ветеринарна медицина

Спеціальність 211 Ветеринарна медицина

Ступінь вищої освіти магістр

ДОПУСКАЄТЬСЯ ДО ЗАХИСТУ

Завідувач кафедри _____

_____ (Ім'я ПРІЗВИЩЕ)

« _____ » _____ 2021 р.

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

тема: « _____
_____ »

ВИКОНАВ ЗДОБУВАЧ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Сидоренко Оксана Петрівна

Керівник кваліфікаційної роботи

Ім'я ПРІЗВИЩЕ

(науковий ступінь, вчене звання)

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет ветеринарної медицини
Кафедра _____

Пояснювальна записка
до кваліфікаційної роботи
на здобуття ступеня вищої освіти магістр

на тему: «_____»

Виконав: здобувач вищої освіти
за освітньо-професійною програмою
Ветеринарна медицина
спеціальності 211 Ветеринарна
медицина
ступеня вищої освіти магістр
групи _____

(прізвище та ініціали)

Керівник: _____
(Ім'я ПРІЗВИЩЕ)

Рецензент; _____
(Ім'я ПРІЗВИЩЕ)

Полтава – 2021 року

Додаток В

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет ветеринарної медицини
Кафедра _____

Освітньо-професійна програма Ветеринарна медицина
Спеціальність 211 Ветеринарна медицина
Ступінь вищої освіти магістр

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри _____

(наукове звання, прізвище ім'я зав.кафедри)

“ ____ ” _____ 20__ року

З А В Д А Н Н Я
НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ ЗДОБУВАЧА ВИЩОЇ ОСВІТИ

_____ (прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема роботи: « _____
_____ »,

керівник роботи _____,

(наукове звання, посада прізвище та ініціали керівника роботи)

затверджені наказом ПДАУ від « ____ » « _____ » 20__ року № « ____ »

2. Строк подання здобувачем вищої освіти роботи « ____ » « _____ » 2020 року

3. Вихідні дані до роботи: _____

4. Перелік питань, які потрібно вирішити:

Розділ 1. _____

Розділ 2. _____

Розділ 3. _____

5. Перелік графічного матеріалу: схеми, рисунки, графіки, діаграми за темою та об'єктом дослідження _____

6. Консультанти розділів кваліфікаційної роботи

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	завдання прийняв

7. Дата видачі завдання «_____» «_____» 2020 року

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№/п	Назва етапів кваліфікаційної роботи	Строк виконання етапів роботи	Примітка
1	Вибір і затвердження теми роботи		
2	Складання і затвердження розгорнутого плану та завдання на кваліфікаційну роботу		
3	Опрацювання літературних джерел		
4	Збір, вивчення і обробка інформації, необхідної для виконання роботи		
5	Виконання теоретичного розділу роботи		
6	Виконання аналітичних розділів роботи		
7	Виконання спеціальних розділів		
8	Оформлення тексту роботи		
9	Попередній захист роботи на кафедрі		
10	Нормо-контроль		
11	Доопрацювання роботи з урахуванням зауважень і пропозицій		
12	Захист кваліфікаційної роботи		

Здобувач вищої освіти _____
(підпис) (Ім'я та ПРІЗВИЩЕ)Керівник роботи _____
(підпис) (Ім'я ПРІЗВИЩЕ)

1 сторінка (Формат А5, альбомна орієнтація)**ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ****ПОДАННЯ
ГОЛОВІ ЕКЗАМЕНАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ
ЩОДО ЗАХИСТУ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ**

Направляється здобувач вищої освіти _____ до захисту
(прізвище та ініціали)

кваліфікаційної роботи за освітньо-професійною програмою Ветеринарна медицина спеціальністю 211 Ветеринарна медицина

на тему: «_____»

Кваліфікаційна робота і рецензія додаються.

Декан факультету _____ С. КУЛИНИЧ
(підпис)

Довідка про успішність

_____ за період навчання на факультеті ветеринарної
(прізвище та ініціали студента)

медицини з 20__ року до 20__ року повністю виконав навчальний план за освітньо-професійною програмою Ветеринарна медицина з таким розподілом оцінок за:

4-бальною шкалою: відмінно __%, добре __%, задовільно __%;

шкалою ЄКТС: А __%; В __%; С __%; D __%; E __%.

Методист факультету _____
(підпис) (Ім'я ПРІЗВИЩЕ)

2 сторінка (Формат А5, альбомна орієнтація)**Висновок керівника кваліфікаційної роботи**

Здобувач вищої освіти _____

Керівник кваліфікаційної роботи _____
(підпис)

«_____» _____ 20__ року

Висновок кафедри про кваліфікаційну роботу

Кваліфікаційна робота розглянута. Здобувач вищої освіти _____
(прізвище та ініціали)

допускається до захисту даної роботи перед екзаменаційною комісією.

Відповідальний за нормо-контроль

_____ (Ім'я ПРІЗВИЩЕ)
підпис
«_____» _____ 20__ року.

Завідувач кафедри _____

_____ (Ім'я ПРІЗВИЩЕ)
підпис
«_____» _____ 20__ року.

РЕЦЕНЗІЯ

на кваліфікаційну роботу здобувача вищої освіти за освітньо-професійною програмою Ветеринарна медицина спеціальності 211 Ветеринарна медицина ступеня вищої освіти магістр

факультету ветеринарної медицини Полтавського державного аграрного університету

Сидоренко Оксани Петрівни

на тему: «_____»

виконану на кафедрі *хірургії та акушерства* під керівництвом *доктора ветеринарних наук, професора С. Кулинич*

Кваліфікаційна робота за своєю структурою сприяє всебічному розкриттю обраної актуальної теми та виконанню одержаного завдання.

За структурно-логічною побудовою та технічним оформленням кваліфікаційна робота відповідає вимогам, що висуваються перед випускниками спеціальності 211 Ветеринарна медицина.

Для розкриття обраної теми автором опрацьовано значний обсяг наукових праць

Автору вдалося дослідити значне коло наукових праць як вітчизняних так і зарубіжних вчених, що стосуються теорії та практики _____

Аналітична частина роботи втілює результати досліджень _____

У кваліфікаційній роботі автором використано ряд методів наукових досліджень, а саме _____. Наочність результатів отриманих в роботі підтверджується рисунками, графіками та діаграмами.

Результатами проведених автором у кваліфікаційній *роботі* досліджень є наявність конкретних висновків, втілення яких в практичну діяльність «_____» сприятиме вдосконаленню _____

Слід відзначити деякі недоліки роботи: _____

Заслуговують на увагу пропозиції _____

Таким чином, кваліфікаційна робота втілює спроби самостійних досліджень і рекомендується до захисту перед екзаменаційною комісією. Автор кваліфікаційної роботи *Сидоренко О. П.* заслуговує присвоєння кваліфікації «Лікар ветеринарної медицини».

Рекомендована оцінка _____.

Рецензент: _____

(прізвище та ініціали, науковий ступінь, посада місце роботи рецензента)

Освіта рецензента: _____ ЗВО, рік закінчення, кваліфікація _____

(підпис)

«__» «_____» 20__ року

Зразок заяви здобувачів вищої освіти на наявність запозичень з інших документів

Ректору Полтавського державного
аграрного університету,
професору В. Аранчій
здобувач вищої освіти
за освітньо-професійною програмою
Ветеринарна медицина
спеціальності 211 Ветеринарна
медицина
ступеня вищої освіти магістр
групи _____

прізвище, ім'я та по батькові

ЗАЯВА

Підтверджую, що текст кваліфікаційної роботи:

назва роботи

написаний мною особисто, не містить запозичень із чужих опублікованих результатів (текстів) без належного посилання на авторів та першоджерела, а також не містить свідомої фальсифікації результатів.

Електронна версія роботи, представлена для перевірки на наявність запозичень з інших документів, повністю збігається з друкованою.

Ознайомлений з Тимчасовим Положенням про перевірку кваліфікаційних робіт здобувачів вищої освіти на наявність запозичень з інших документів.

« _____ » _____ 2020

Підпис

Зразки оформлення таблиць у кваліфікаційній роботі

Таблиця ____

(назва таблиці)

1 {					} 2
	3	4			
} 5					} 5

3
4

1 {						} 2
						} 6
} 5						} 5

3
4

1. Шапка таблиці.
2. Заголовки граф.
3. Боковик (графа для заголовків рядків).
4. Колонки (графи).
5. Горизонтальні рядки.
6. Підзаголовки граф.

Орієнтовні коефіцієнти захворюваності, летальності та питомі величини економічного збитку при інфекційних, інвазійних та незаразних захворюваннях

Захворювання	Коефіцієнти		Питома величина економічного збитку на 1 захворілу тварину, грн.
	захворюваності	летальності	
Інфекційні хвороби			
Великої рогатої худоби			
сказ	0.03	1	324.64
бруцельоз	0.480	-	226.04
диплококова інфекція	0.64	0.2	14.71
злюквісна катаральна лихоманка	0.007	0.4	68.50
колібактеріоз	0.62	0.19	18.56
лептоспіроз	0.628	0.07	33.16
трихофітія	0.53	-	9.5
сибірка	0.012	0.774	262.7
туберкульоз	0.72	-	209.65
емфізематозний карбункул	0.013	0.7	147.31
ящур	0.91	0.015	37.8
Свиней			
сальмонельоз	0.26	0.18	11.58
колієнтеротоксемія	0.052	0.97	36.35
хвороба Ауєски	0.5	0.409	34.75
бруцельоз	0.39	-	20.50
дизентерія	0.27	0.071	14.12
інфекційний атрофічний риніт	0.71	0.17	25.34
лептоспіроз	0.27	0.19	17.43
пастерельоз	0.42	0.29	19.9
вірусна пневмонія	0.27	0.18	15
вірусний гастроентерит	0.311	0.094	15.61
бешиха	0.71	0.14	15.78

чума	0.8	0.348	38.24
ящур	0.6	-	8.68
Овець			
бруцельоз	0.340	-	32.30
дизентерія	0.62	0.091	2.4
інф. ентеротоксемія	0.41	0.91	11.40
лептоспіроз	0.06	0.066	8.75
лістеріоз	0.51	0.24	14.05
сальмонельоз	0.38	0.22	6.05
ящур	0.7	-	3.5
Птиці			
Хвороба Н'юкастла	0.82	0.41	2.6
інфекційний ларинготрахеїт	0.53	0.087	1.71
колібактеріоз	0.27	0.17	0.69
лейкоз	0.26	-	3.14
пастерельоз	0.75	0.34	2.98
туберкульоз	0.73	-	5.48
Інвазійні захворювання			
Великої рогатої худоби			
гіподерматоз	0.46	-	18.5
діктіокаульоз	0.55	0.08	38.27
парамфістоматоз (гостра форма)	0.18	0.14	10.64
тейлеріоз	0.074	0.054	77.18
телязіоз	0.24	-	4.82
фасціольоз	0.263	-	34.71
цистицеркоз	0.002	-	17
ехінококоз	0.19	-	12.74
Овець			
гемонхоз	0.56	0.24	9.74
діктіокаульоз	0.41	0.06	6.11
монієзіоз	0.36	0.071	6.24
фасціольоз	0.32	0.022	7.15
ценуроз	0.07	0.19	8.11
ехінококоз	0.16	0.21	4.11
Свиней			
аскароз	0.47	0.11	7.42
трихуроз	0.41	0.08	6.13
езофагостомоз	0.46	-	9.17

ехінококоз	0.069	-	8.9
Незаразні захворювання			
Великої рогатої худоби			
аліментарна остеодистрофія	0.23	-	26.69
атонія передшлунків:	0.087	-	8.79
гостра	0.01	-	45.1
хронічна			
бронхопневмонія телят	0.17	0.15	25.07
диспепсія телят проста	0.27	0.06	11.5
токсична	0.19	0.66	34.7
кератокон'юнктивіт	-	-	7.93
мастит корів: серозний	-	-	9.48
катаральний	-	-	11.68
гнійно-катаральний	-	-	27.39
тимпанія рубця:			
гостра	-	-	11.46
хронічна	-	-	22.33
ендометрит	0.045	-	36.58
Свиней			
бронхопневмонія	0.21	0.11	11.93
гастроентерит	0.18	0.081	8.52
диспепсія поросят	0,130	0,083	7,12
проста	0.109	0.016	5.23
токсична	0.021	0.151	16.67
токсична дистрофія печінки	0.153	0.42	32.84
Овець			
атонія передшлунків	0.096	0.15	18.2
бронхопневмонія	0.31	0.33	9.0
гастроентерит	0.064	0.26	6.37
тимпанія рубця	0.14	0.41	24.20
Птиці			
авітаміноз	0.41	0.18	1.16
аліментарна остеодистрофія	0.18	0.09	1.33
гепатит	0.07	0.14	2.24

ДСТУ 8302:2015. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання. Київ, 2016. 16 с. (Інформація та документація)

Зазначений новий стандарт набув чинності 01.07.2016. Він установлює види бібліографічних посилань, що є частиною довідкового апарата документа та наводяться у формі бібліографічного запису, а також визначає правила та особливості складання і розміщення відповідних записів. Поширюється дія стандарту на бібліографічні посилання в опублікованих і неопублікованих документах незалежно від носія інформації.

Стандарт не замінює ДСТУ ГОСТ 7.1:2006 Система стандартів з інформації бібліотечної та видавничої справи. Бібліографічний запис. Бібліографічний опис. Загальні вимоги та правила складання (ГОСТ 7.1—2003, IDT). Однак він дозволяє значно спростити укладання переліків посилань.

Важливою новацією є пункт 4.9.1: "У бібліографічних посиланнях на складник документа у формі аналітичного бібліографічного опису розділовий знак "дві навскісні риски" ("/") можна замінювати крапкою, а відомості про документ (його назву), в якому розміщено складник, виділяти шрифтом (наприклад, курсивом)".

Об'єктами посилання можуть бути всі види опублікованих чи неопублікованих документів або їхні складники на будь-яких носіях інформації (п. 4.2).

Відомості про документ, опублікований іншою мовою, ніж мова основного тексту, у бібліографічних посиланнях незалежно від їх типу (позатекстове, підрядкове, внутрішньотекстове) наводять мовою оригіналу.

КНИГИ**Однотомні видання****Один автор**

Федорова Л.Д. З історії пам'яткоохоронної та музейної справи у Наддніпрянській Україні. 1870-ті – 1910-ті рр. Київ, 2013. 373 с.

Два і більше авторів

Zhovinsky E.Ya., Kryuchenko N.O., Paparyha P.S. Geochemistry of Environmental Objects of the Carpathian Biosphere Reserve. Kyiv, 2013. 100 p.

Людський розвиток в Україні: трансформація рівня життя та регіональні диспропорції: у 2-х т.: кол. моногр. Київ, 2012. 436 с.

Без автора

Збірники

Софія Київська: Візантія. Русь. Україна. Вип. II. Київ, 2012. 464 с.

Матеріали конференцій, з'їздів, тези доповідей

Физика импульсных разрядов в конденсированных средах. Материалы XVI Международной научной конференции (19-22 авг. 2013, г. Николаев). Николаев, 2013. 253 с.

Багатотомні видання

Енциклопедія історії України: у 10 т. Київ: Наук. думка, 2013. Т. 10. 784 с.

ІНШІ ВИДАННЯ

Каталоги

Національна академія наук України. Анотований каталог книжкових видань 2008 року Київ: Академперіодика, 2009. 444 с.

Препринти

Панасюк М.І., Скорбун А.Д., Сплошной Б.М. Про точність визначення активності твердих радіоактивних відходів гамма-методами. Чорнобиль: Ін-т пробл. безпеки АЕС НАН України, 2006. 7, [1] с. (Препринт. НАН України, Ін-т пробл. безпеки АЕС; 06-1).

Авторські свідоцтва

А.с. 1007970 СССР, МКИЗ В 25 J 15/00. Устройство для захвата неориентированных деталей типа валов / В.С. Ваулин, В.Г. Кемайкин (СССР). № 3360585/25-08 ; заявл. 23.11.81 ; опубл. 30.03.83, Бюл. № 12.

Патенти

Люмінісцентний матеріал: пат. 25742 Україна: МПК6 C09K11/00, G01T1/28, G21H3/00. № 200701472 ; заявл. 12.02.07 ; опубл. 27.08.07, Бюл. № 13. 4 с.

Автореферати дисертацій

Старовойт С.В. Видавнича діяльність Національної академії наук України у 1918—1933 рр. : автореф. дис. ... канд. іст. наук. Київ, 2003. 20 с.

Стандарти

ДСТУ 3017-95. Видання. Основні види. Терміни та визначення. Київ, 1995. 47 с.

Рецензія

Касьянов Г. Глобальна еволюція людства: культурно-цивілізаційний вимір. *Вісн. Кн. палати*. 2001. № 12. С. 14–15.

Рец. на кн.: Шейко В. Культура. Цивілізація. Глобалізація (кінець XIX — початок XX ст.): монографія: у 2 т. Харків, 2001. Т. 1. 520 с. ; т. 2. 400 с.

ЧАСТИНА ВИДАННЯ

Стаття із журналу, збірника, розділ книги

Незалежно від кількості авторів у позатекстовому переліку бібліографічних посилань (списку літератури)

Яцків Я.С., Радченко А.І. Про ефективність видання наукових журналів в Україні. *Вісн. НАН України*. 2012. № 6. С. 62–67.

Назарчук З.Т. Дифракция Е-поляризованных электромагнитных волн на цилиндрическом экране с сечением в виде ломаной кривой. *Волны и дифракция*. Тбилиси, 1985. Кн. 1. С. 507–511.

Скальський В.Р. Становлення методу акустичної емісії в установах Західного наукового центру. *Теорія і практика раціон. проектування, виготовлення і експлуатації машинобуд. конструкцій*: Праці 2 міжнар. наук.-техн. конф. (Львів, 11–13 лист. 2010). Львів, 2010. С. 9–10.

Незалежно від кількості авторів у підрядковому бібліографічному посиланні (посторінкових примітках)

за умови, що в основному тексті на цій сторінці написано: "У статті Я.С. Яцківа, А.І. Радченко "Про ефективність видання наукових журналів в Україні"¹ опис можна подати в такому вигляді (п. 4.9 вказаного стандарту):

¹ *Вісн. НАН України*. 2012. № 6. С. 62–67.

ЕЛЕКТРОННІ РЕСУРСИ ВІДДАЛЕНОГО ДОСТУПУ

Відповідно до п. 7.4 вказаного стандарту, "Бібліографічне посилання складають як на електронні ресурси загалом (електронні документи, бази даних, портали чи сайти, веб-сторінки, форуми тощо), так і на їхні складники (розділи та частини електронних документів, порталів чи сайтів; публікації в електронних серіальних документах, повідомлення на форумах тощо) згідно з загальними правилами..."

При цьому п. 7.4.4.3.3: "Довгу електронну адресу можна переносити на наступний рядок. У цьому разі останнім у першому рядку має бути знак "навскісна риска" ("/").

Опис ресурсу загалом

Наукові публікації і видавнича діяльність НАН України. Київ, 2007. URL: <http://www.nas.gov.ua/publications> (дата звернення: 19.03.2014).

Опис частини електронного ресурсу у позатекстовому переліку бібліографічних посилань (списку літератури)

Garfield E. More on the ethics of scientific publication: abuses of authorship attribution and citation amnesia undermine the reward system of science. *Essays of an information scientist*. URL: <http://www.garfield.library.upenn.edu/essays/v5p621y1981-82.pdf> (Last accessed: 16.04.2013).

Опис частини електронного ресурсу у підрядковому бібліографічному посиланні (посторінкових примітках)

за умови, що в тексті наведено бібліографічні відомості, які дозволяють документ ідентифікувати (його назву і прізвища авторів, рік випуску) (п. 5.3.6):

* URL: <http://www.garfield.library.upenn.edu/essays/v5p621y1981-82.pdf> (Last accessed: 16.04.2013).

Орієнтовний зразок відгуку підприємства (установи, організації)
(за потребою)

В І Д Г У К

підприємства (установи, організації)

на кваліфікаційну роботу здобувача вищої освіти за освітньо-професійною
програмою Ветеринарна медицина спеціальності 211 Ветеринарна медицина
ступеня вищої освіти магістр
факультету ветеринарної медицини Полтавського державного аграрного
університету

Сидоренко Оксани Петрівни

на тему: «_____»
виконану на кафедрі _____ під керівництвом _____

(науковий ступінь, посада прізвище та ініціали керівника)

Кваліфікаційна робота *Сидоренко О.П.* за своїм змістом та оформленням представляє собою закінчене дослідження на актуальну тему та містить достовірну інформацію щодо діяльності підприємства. Використані в роботі дані взяті з дозволу керівництва підприємства.

Теоретичні та практичні розділи кваліфікаційної роботи присвячені дослідженню _____

У кваліфікаційній роботі досліджено перспективні напрямки удосконалення _____

Позитивним надбанням кваліфікаційної роботи є дослідження автора, що сприяли розробці конкретних рекомендацій, втілення яких в практичну діяльність досліджуваного підприємства сприятиме удосконаленню _____

Окремо у кваліфікаційній роботі обґрунтовано _____

Науковий підхід у кваліфікаційній роботі підтверджується наявністю схем, рисунків, графіків та використанням аналітичних і графічних методів дослідження.

В цілому в розрізі розділів означені завдання кваліфікаційної роботи виконано, поставлена мета досягнута. Кваліфікаційна робота відповідає профілю спеціальності 211 «Ветеринарна медицина», має практичну спрямованість та рекомендується до захисту перед екзаменаційною комісією.

Керівник _____ «_____»

_____ (підпис)

_____ (Ім'я ПРІЗВИЩЕ)

М. П.

«_____» _____ 20 __ року